

Sygn. akt: XU-193/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 03 grudnia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **D. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 13 lutego 2013r. znak: (...)

w sprawie **D. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o **świadczenie rehabilitacyjne**

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 193/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 13 lutego 2013r. odmówił ubezpieczonej D. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu braku niezdolności do pracy i braku okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do tego świadczenia. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawczynie nie przysługuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego wobec orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, która uznała, że wnioskodawczynie po wyczerpaniu zasiłków chorobowych nie jest niezdolna do pracy.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczynie wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż stan jej zdrowia nie pozwala na kontynuowanie dotychczasowej pracy.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie D. P., ostatnio zatrudniona na stanowisku sprzedawcy, obecnie bezrobotna, w okresie od dnia 18 stycznia 2012r. do 17 lipca 2012r. wykorzystała 182 dniowy okres zasiłkowy. W okresie od 18 lipca 2012r. do 14 listopada 2012r. przez okres 4 miesięcy przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym.

W dniu 27 listopada 2012r. wnioskodawczynie wystąpiła do Oddziału ZUS we W. z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres. Została skierowana na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który

w dniu 19 grudnia 2012r., orzekł, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy i brak jest podstaw do przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawczyni nie zgodziła się i wniosła sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 2013r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Decyzją z dnia 13 lutego 2013r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczyni prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczyni może zostać uznana nadal od dnia 15 listopada 2012r. za niezdolną do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokuje odzyskanie zdolności do pracy, a także jeżeli wnioskodawczyni jest nadal niezdolna do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokuje odzyskanie zdolności do pracy, do kiedy wnioskodawczyni może mieć prawo do świadczenia rehabilitacyjnego licząc od dnia 15 listopada 2012r. na okres nie dłuższy niż 8 miesięcy.

W wydanej w dniu 24 sierpnia 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawczyni min. zespół bólowy przykręgosłupowy szyjny po przebytych urazie skrętnym i na podłożu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych kręgosłupa szyjnego, bez istotnych powikłań neurologicznych, zespół nadwrażliwości nerwu błędnego – typ wazodepresyjny, z omdleniami objawowymi. Na tej podstawie biegli orzekli, że wnioskodawczyni po dniu 14 listopada 2012r. nie jest niezdolna do pracy.

Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczyni wymagała badania przez biegłego sądowego kardiologa.

W wydanej w dniu 14 października 2013r. opinii biegły sądowy kardiolog rozpoznał u wnioskodawczyni zespół wazowagalny naczyniodepresyjny i orzekł, że od dnia 14 listopada 2012r. wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.

Dowód : opina biegłych sądowych z dnia 24.08.2013r. – k. 11

as. i z dnia 14.10.2013r. – k. 23 as.

Z treścią wydanej opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa nie zgodziła się wnioskodawczyni i wniosła do niej zastrzeżenia. Jej zdaniem stan jej zdrowia nie pozwalał jej na podjęcie pracy, a nadto w dniach od 23 do 28 czerwca 2013r. przebywała w Klinice (...), gdzie przeszła w dniu 25 czerwca 2013r. zabieg operacyjny. Z dołączonej do akt karty informacyjnej wynika, że powodem hospitalizacji były dolegliwości w postaci rwy barkowej. Po wykonanym zabiegu uzyskano poprawę stanu neurologicznego.

Strony pozwana nie składała zastrzeżeń do wydanej opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.18 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2010r. Nr 77, poz.512 ze zm. świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu który, po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłuższy jednak niż przez 12 miesięcy. Na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczyni może po dniu 14 listopada 2012r. być uznana za niezdolną do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokuje odzyskanie zdolności do pracy została wydana w sprawie opinia przez biegłych sądowych: chirurga ortopedy, neurologa i kardiologa. Biegli sądowi potwierdził fakt odzyskania przez wnioskodawczynię zdolności do pracy, po wykorzystaniu 182 dniowego okresu zasiłkowego i 4 miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego.

Opinie biegłych sądowych zasługują na przymiot wiarygodności. Opinie te zostały sporządzone w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a ich wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczynie. Zdaniem Sądu opinia są pełne, uwzględniają wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowych opiniach biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem powódki.

Zdaniem Sądu opinia są pełne, uwzględniają wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Odnosząc się do wniesionych przez wnioskodawczynię zastrzeżeń Sąd zauważa, iż nie zawierały one uwag merytorycznych, a odnosiły się jedynie do przeprowadzonych badań. Okoliczność iż wnioskodawczynie w czerwcu 2013r. przeszła neurochirurgiczny zabieg operacyjny nie stoi w sprzeczności z treścią wydanych w sprawie opinii. Biegli sądowi ocenili bowiem stan zdrowia wnioskodawczynie na dzień 14 listopada 2012r. a w tym okresie wnioskodawczynie była zdolna do pracy.

Zdaniem Sądu wnioskodawczynie po wyczerpaniu 182 dniowego okresu zasiłkowego i 4 miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego odzyskała zdolność do pracy. Wnioskodawczynie nie przysługuje więc, prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.